

Да можехъ още веднѣжъ
преди да умра, да видя
своитѣ деца!
Още веднѣжъ да зърна
небето на Фландрия!

ЦАРИЦАТА / става /

Кажете! Съ какво мога
азъ да помогна!
Готова съмъ на всичко...

БАЛДУИНЪ

Вие?

Не! Съпругата на моя
благороденъ гостоприемецъ
не може нищо да ми помогне...
Моитѣ грѣхове заслужаватъ
наказанието си.
Простете госпожо. Азъ не ще
ви досаждамъ повече съ моята
скръдь. Сбогомъ

ЦАРИЦАТА

Балдуинъ!
Останете. Не, вие, а азъ
трѣбва да си отида. Може би азъ
ви досаждамъ съ своето
присѣствие. Съмъ. Вие
не излизахте на следъкъ въ
градината — заради менъ.
Простете моето напастничество.
Една проста куманка не може
да спечели приятелството на
такъвъ знатенъ владетелъ...

БАЛДУИНЪ

Нѣ! Вие се мамите.
Причината бѣше друга.
Нима не я разбирате?
Единъ рицарь не може а
отвърне на толкова вел. содушие
съ най-черна измама... Не!

ЦАРИЦАТА / пристѣпва къмъ него /

Довѣрие! Измама! Велико, шие!
Праздни слова...
Чуй пѣсенъта на нощта...
Тъмна ласка пробѣгва по
всички нѣща...
Безумни копнежи лѣхатъ въ
благоуханния въздухъ...

/ дълга прегръдка /

БАЛДУИНЪ /внезапно се дръпва

Не! /избѣгва безъ да се обърне /

ЦАРИЦАТА / пада на колѣне до пейката /

О, богове! Мои родни кумански богове!